

Fundarsköp þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, staðfestast hér með samkvæmt lögum nr. 33 14. júní 1929 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi numin fundarsköp fyrir bæjarstjórn Hafnarfjarðar, sem staðfest voru af atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu 19. janúar 1931.

Félagsmálaráðuneytið, 14. janúar 1963.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

fyrir Samvinnubanka Íslands hf.

I. KAFLI

Stofnun bankans og skipulag.

1. gr.

Samvinnubanki Íslands hf. er stofnaður fyrir frumkvæði ábyrgðarmanna Samvinnusparisjóðsins samkvæmt heimild í lögum nr. 46/1962, um Samvinnubanka Íslands hf. Tekur félagið við öllum eignum, skuldum og ábyrgðum Samvinnusparisjóðsins og starfsemi hans og kemur í hvívetna í hans stað, enda hafa ábyrgðarmenn sparisjóðsins samþykkt eignayfirfærsluna á fundi sínum hinn 11. apríl 1962.

Bankinn er hlutafélag og er hlutafé hans ákveðið 10 201 000.00 króna.

2. gr.

Með yfirstjórn bankans fer fundur hluthafa, svo sem segir í samþykktum félagsins, svo og bankaráð, sem kosið er á aðalfundi bankans. Er það skipað þremur aðalmönnum og þremur varamönnum. Bankaráð ræður bankastjóra, einn eða fleiri.

II. KAFLI

Störf bankans.

3. gr.

Samvinnubankinn hefur sparisjóðsréttindi og nýtur í hvívetna sömu réttinda sem Landsbanka Íslands eru veitt í 18., 19., 21. og 23. gr. laga nr. 11/1961. Hann skal eiga að minnsta kosti sem svarar 15% af innlánsfé með sparisjóðskjörum í tryggum og auðseldum verðbréfum, svo sem ríkisskuldabréfum, bankavaxtabréfum Landsbanka Íslands eða öðrum jafntryggum verðbréfum. Verðbréfaeign þessi skal hækka upp í allt að 20%, ef viðskiptamálaráðherra, að fengnum tillögum bankans, telur þess þörf. Í stað verðbréfa má koma óbundin inneign í Seðlabankanum.

A. Um ávöxtun fjár.

4. gr.

Samvinnubankinn tekur fé til ávöxtunar svo sem hér segir:

- a. í hlaupareikningi,
- b. í innlánsbók,
- c. gegn viðtökuskirteini.

5. gr.

Hver sá, sem hefja vill hlaupareikningsviðskipti við bankann, skal semja um það við bankastjóra hans. Um leið og hlaupareikningsviðskipti eru stofnuð, skal viðskiptamaður afhenda bankanum sýnishorn af undirskrift sinni.

6. gr.

Viðskiptamaður fær lausa kvittun fyrir innborgun á hlaupareikning, tvírtaða, ef óskað er.

7. gr.

Viðskiptamaður, er fé vill taka út úr hlaupareikningi, skal að jafnaði gefa út tékkávisun á bankann á eyðublöð, er bankinn sjálfur hefur til sölu. Gerð eyðublaða ákveður bankaráð, að fengnum tillögum bankastjóra. Tékkinn skal undirskriftaður af viðskiptamanni sjálfum, af prókúrista hans eða öðrum, er hann hefur gefið lögfullt umboð til að ávísar á reikninginn, enda skal þá umboðið jafnframt afhent bankanum, ef það er eigi opinberlega tilkynnt. Komi það fyrir, að fölsuð ávísun sé greidd af bankanum, ber sá skaðann, sem á féð, nema um sé að kenna augljósu gáleysi bankans.

Viðskiptamenn geta og fengið fé, er þeir eiga á hlaupareikningi, útborgað eftir skriflegum fyrirætlum, eða eftir símskeyti, enda sé þá undirskrift réttis hlutaðeiganda undir símskeytið staðfest á venjulegan hátt, eða á annan hátt þannig frá gengið, að útborgunin sé áhættalaus fyrir bankann.

8. gr.

Enginn má gefa út ávísun á meira fé, en hann á inni á hlaupareikningi, nema sérstaklega sé um samið við bankastjóra.

9. gr.

Í tékkávisun, sem gefin er út á innstæðu á hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind með tölustöfum og bókstöfum. Sé þess ekki gætt, þá er bankinn eigi skyldur til að útborga ávísanaupphæðina. Sé fjárhæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en bókstöfum, þá gildir sú upphæð, sem með bókstöfum er skráð.

10. gr.

Bankastjóri ákveður, hvort taka skuli við ákveðnu fé á hlaupareikning og hvort greiða skuli vexti af því fé, sem tekið er við. Sé um miklar fjárhæðir eða annars óvenjulega ráðstöfun að ræða, skal slíkt borið undir bankaráð til samþykkis eða synjunar.

11. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sinn í bókum bankans og einnig umboðsmanni hans, en varast verður, að hann sjái reikning annarra manna.

12. gr.

Bankinn tekur á móti fé til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, minnst 10 kr. í senn. Þó er bankinn eigi skyldur til að taka á móti mjög stórum upphæðum til ávöxtunar, ef bankastjórinn telur það óhagkvæmt fyrir bankann.

13. gr.

Þegar innstæðan nemur minnst 10 krónum, reiknast vextir af heilum krónum frá og með næsta degi, eftir að féð er lagt inn, þó eigi í minni hlutum en heilum aorum.

Vextir skulu leggjast við höfuðstólinn minnst einu sinni á ári. Af upphæðum, er nema 10 000 krónum og þar yfir, er bankinn eigi skyldur til að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en tvo mánuði í bankanum.

14. gr.

Af fé, sem bankinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, er menn óska, án uppsagnarfrests, þegar bankastjóri telur það fært. Heimta má, að upphæðum frá 10 000—30 000 kr. sé sagt upp með viku fyrirvara og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fyrirvara.

Án tveggja mánaða uppsagnarfrests er bankinn eigi skyldur að borga meira en 50 000 kr. á hverjum mánuði úr sömu viðskiptabók.

15. gr.

Þeim, sem í fyrsta sinn leggur inn fé með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, er hann greiðir kostnaðarverð fyrir. Bankastjóri ákveður, hvort sú borgun er tekin fyrirfram, eða þegar bókin er útskrifuð eða ónýtt.

Í hvert skipti, sem fé er lagt inn eða tekið út úr bankanum, skal það um leið ritað í viðskiptabókina. Þó má í sérstökum tilfellum taka við fé, án þess að bókin sé sýnd, gegn kvittun bókara og gjaldkera.

Heimilt er að starfrækja sérstaka deild við bankann, þar sem taka má við innlögum og ávísá á innstæðuna, án þess að viðskiptabók sé sýnd. Skulu slík innlög og útborganir færast í viðskiptabókina, þegar hún er næst sýnd í bankanum. Viðskiptabækur við þá deild skulu greinilega bera með sér að gefa megi út ávísanir á innstæðuna.

Fyrir innlögum og útborgunum kvittar bókarí og gjaldkeri í viðskiptabókina, og er það full sönnun fyrir greiðslunni.

Heimilt er bankanum að hverfa frá notkun viðskiptabóka, þegar um ávísana-reikning er að ræða, telji hann aðra aðferð heppilegri.

Það er eigi á ábyrgð bankans, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því. Um falsaðar ávísanir á sparisjóðsinnstæður gilda ákvæði 7. greinar.

Vexti skal færa í viðskiptabækur, þegar þær í fyrsta skipti eftir að vextir hafa verið lagðir við höfuðstól, eru sýndar í bankanum. Bankastjóri löggildir viðskiptabækurnar, eða þeir starfsmenn bankans, sem bankaráð gefur umboð til þess.

16. gr.

Glatist viðskiptabók, ber eiganda að snúa sér til bankastjóra eða fulltrúa hans, er annist um, að handhafa hennar verði stefnt samkvæmt 19. gr. laga um Landsbanka Íslands nr. 11/1961, sbr. 11. gr. laga 46/1962, um Samvinnubanka Íslands hf.

Kostnaðinn greiðir eigandinn.

17. gr.

Bankastjóra er heimilt að segja lausu fé, sem er á vöxtum í bankanum með sparisjóðskjörum, með þriggja mánaða fyrirvara. Skal annað hvort rita uppsögnina í innlánsbókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sé birt í Lögbirtingablaðinu, og að minnsta kosti í 2 öðrum blöðum.

Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því fé, sem sagt er upp.

18. gr.

Ef eigandi að innstæðufé hvorki leggur inn né tekur út í 19½ ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er skal birt með misseris fyrirvara á þann hátt sem segir í 16. gr., skorað á eiganda að vitja fjárins. Gefi hann sig ekki fram, áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en féð ásamt vöxtum rennur í bankann.

19. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um eignir annarra í bankanum, nema skylt sé að lögum.

20. gr.

Sá, sem tekið hefur allt út úr viðskiptabók, skal skila henni í bankann. Sé bók útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiptunum áfram.

B. Um útlán.

21. gr.

Útlánastarfsemi Samvinnubankans og öðrum störfum hans skal hagað svo, að sem bezt samrýmist því hlutverki hans að styðja samvinnurekstur landsmanna.

22. gr.

Bankanum er heimilt að kaupa og selja víxla, tékka, ávísanir og verðbréf.

23. gr.

Bankinn veitir auk þess, sem um ræðir í 22. gr., lán í því formi og gegn þeim tryggingum, er nú skal greina.

- a. reikningslán og útlán úr hlaupareikningi;
- b. sjálfskuldarábyrgðarlán;
- c. lán gegn fasteignaveði;
- d. lán gegn handveði;
- e. lán gegn ábyrgð ríkis-, sýslu- eða sveitarfélaga.

24. gr.

Um reikningslán skal gerður sérstakur lánsamningur og undirritaður af bankastjóra og lántaka. Skal í honum greint hámark lánsins, uppsagnarfrestur af skuld og innstæðu. Reikningslán skal að jafnaði einungis veitt gegn fasteignaveði eða handveði í vel tryggðum verðbréfum, en heimilt er þó að taka aðrar tryggingar, ef sérstök ástæða þykir til.

Veð fyrir lánnum eða önnur trygging skal vera fulltryggilegt og lánið veitt með því skilyrði, að annað hvort sé hægt að heimta viðbótarveð eða frekari tryggingu, ef veðið rýrnar, eða afborgun af láninu, þótt gjalddagi sé eigi kominn.

Um innborganir og útborganir gilda sömu reglur og um hlaupareikninga.

Útlán úr hlaupareikningum skulu að jafnaði veitt til skamms tíma í senn og tryggð með persónuábyrgð, verðbréfum eða fasteignaveði, sem fulltryggt getur talizt.

25. gr.

Bankinn veitir lán gegn sjálfskuldarábyrgð, er bankastjóri álitur fullnægjandi. Lán gegn sjálfskuldarábyrgð veitast eigi til lengri tíma en eins árs í senn. Heimilt er bankastjóra að framlengja slík lán, telji hann það áhættulaust fyrir bankann. Samanlagður lánstími má þó að jafnaði eigi vera lengri en 10 ár.

26. gr.

Lán gegn fasteignaveði má bankinn veita gegn sérhverjum veðrétti í fasteign, er bankastjóri telur fullnægjandi tryggingu fyrir láninu.

Ef líkur eru til, að verðbreyting hafi orðið á fasteign, eða verðmæti fasteignar er torkannað, má láta sérstakt mat fara fram.

Skal það framkvæmt annað hvort af dómkvöddum mönnum, eða af mönnum, sem bankastjóri tilnefnir sjálfur. Að öðru leyti skal lánbeiðandi útvega sérhver þau skilríki, sem bankastjóri krefst og málið verða.

Lán gegn fasteignaveði skulu að jafnaði eigi veitt til lengri tíma en 10 ára.

27. gr.

Bankinn lánar fé gegn handveði, svo sem arðberandi, vel tryggðum verðbréfum og öðrum þeim munum, sem bankastjóri tekur gilda og sér bankanum fært að geyma.

Enn fremur má veita lán gegn tryggingu í vátryggðum verzlunarvörum, sem bankanum eða trúnaðarmönnum hans eru afhentar sem handveðstrygging, eða vörum samkvæmt farmskírteini eða geymsluskírteini, sem bankanum er afhent eða framselt.

28. gr.

Bankinn má veita lán gegn veði í eignum og tekjum bæjar-, sýslu- og sveitarfélaga og gegn ábyrgð þeirra sem slíkra, þegar eftirfarandi skilyrði eða gögn eru fyrir hendi:

- a. Leyfi hlutaðeigandi stjórnvalda (sýslunefndar og stjórnarráðs) til lántökunnar.
- b. Fjárhagsreikningur sýslunnar, sveitar- og bæjarfélagsins næsta ár á undan lánsbeiðninni.
- c. Vottorð hlutaðeigandi yfirvalda um það, að þeir menn, sem annast um lántökuna eða veita umboð til að taka lánið, séu réttir aðilar.
- d. Endurrit úr fundarbók lánbeiðanda, sem sýni, að löglega hafi verið samþykkt að taka lánið, og sé endurrit staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi.
- e. Ábyrgðaryfirlýsing hreppsnefndar, sýslunefndar eða bæjarstjórnar.

29. gr.

Bankanum er heimilt að kaupa og selja skuldabréf ríkis-, bæjar- og sveitarfélaga og önnur trygg og auðseljanleg verðbréf. Hlutabréf má bankinn ekki kaupa eða selja nema í umboði annarra.

C. *Ábyrgðir.*

30. gr.

Bankinn getur tekizt á hendur ábyrgðir gegn tryggingum, jafngóðum og um lán væri að ræða.

D. *Innheimtur.*

31. gr.

Bankinn má annast alls konar innheimtur á fjárhæðum fyrir innlenda kröfuhafa. Hann annast að öðru leyti hvers konar bankastörf.

III. KAFLI

Reikningur og endurskoðun.

32. gr.

Ársreikningi bankans, sem miðast við almanaksárið, skal lokið fyrir febrúar-mánaðarlok, en yfirlit yfir hag bankans skal gera mánaðarlega. Reikningsyfirlit skal birta í Stjórnartíðindum eftir hverja 6 mánuði. Reikningurinn skal vera svo sundurliðaður, að hann sýni glögga mynd af hag bankans.

33. gr.

Aðalfundur í hlutafélaginu kýs með hlutfallskosningu tvo bókhaldsfróða endurskoðendur til eins árs í senn, en viðskiptamálaráðherra tilnefnir hinn þriðja, einnig til eins árs í senn, að loknum aðalfundi. Skulu þeir rannsaka reikninga bankans og bera saman við bækurnar og við sjóð bankans og eignir. Sjálfar bækurnar og færslur

á þeim skulu þeir einnig rannsaka, svo að þeir séu þess fullvissir, að bókhaldið sýni rétta mynd af því, sem fram hefur farið.

Verði endurskoðendur þess varir, að vanræksla eigi sér stað í einhverju eða að nauðsynlegar endurbætur þurfi að gera, þá eiga þeir að benda bankastjóra og bankaráði á það og gera tillögur um endurbætur.

34. gr.

Endurskoðendur skulu að minnsta kosti ársfjórðungslega fyrirvaralaust sannreyna, hvort eignir bankans séu fyrir hendi. Auk þess skulu þeir á sama hátt á óákveðnum tíma, að minnsta kosti einu sinni í mánuði, rannsaka hjá þeim starfsmönnum bankans, sem hafa fé undir höndum, hvort það fé er í sjóði hjá þeim, sem á að vera í þeirra vörslum.

Enn fremur skal samskonar rannsókn fara fram á útibúum bankans, sem stofnuð kunna að verða, fyrirvaralaust að minnsta kosti einu sinni á ári.

35. gr.

Allar leiðréttingar eða breytingar í bókum bankans skulu þannig gerðar, að glögg sjáist, hvað þar hefur staðið upphaflega.

36. gr.

Sérstök endurskoðunardeild skal framkvæma hina daglegu endurskoðun allra deilda bankans, og skulu reglur um endurskoðunardeild settar af bankaráði.

37. gr.

Laun endurskoðenda skulu ákveðin af aðalfundi Samvinnubankans. Rétt er, að bankaráð setji endurskoðendum erindisbréf.

IV. KAFLI

Stjórn bankans.

38. gr.

Stjórn bankans annast bankaráð og bankastjóri, svo sem fyrir er mælt í lögum nr. 46/1962, um Samvinnubanka Íslands hf. og reglugerð þessari, og hluthafafundur ráða til lykta málefnum félagsins, eftir því, sem segir í samþykktum þess. Samvinnubankinn á stjórnarfarslega undir viðskiptamálaráðherra.

39. gr.

Bankaráðið heldur reglulega fundi eigi sjaldnar en tvisvar í hverjum mánuði. Aukafundi skal halda, þegar formaður eða meiri hluti bankaráðs eða bankastjóri telur þess þörf. Til þess að gerð verði gild ályktun, verða eigi færri en 3 bankaráðsmenn, aðalmenn eða varamenn þeirra, að sækja fund. Afl atkvæða ræður úrslitum nema öðru vísi sé mælt fyrir í samþykktum eða öðrum lögmaetum fyrir-mælum. Þegar jöfn eru atkvæði, ræður atkvæði formanns. Það, sem gerist á fundum bankaráðsins, skal bókað í sérstaka gerðarbók. Hver sá, sem rétt á að sitja fundi bankaráðs, getur krafizt þess, að bókaðar séu athugasemdir hans og ágreiningsálit.

Bankastjóra er rétt og skylt að sitja fundi bankaráðsins og taka þátt í um-ræðum, nema rætt sé um mál, er snertir hann sjálfan.

Á hverjum reglulegum fundi skal bankastjóri leggja fyrir bankaráðið skýrslu um útlán bankans, hve mikið af fé hans sé bundið í hverri atvinnugrein, um verð-bréfaeign hans, um innlánsfé í honum og um það, hve mikið af því megi taka út fyrir-

varalaust, og annað það, er bankaráðinu þykir nauðsynlegt, til þess að geta haft fullkomið eftirlit með starfsemi bankans.

Formaður bankaráðsins hefur fyrir hönd ráðsins stöðugt eftirlit með starfsemi bankans, en hinir bankaráðsmennirnir skulu skiptast á um eftirlit ásamt honum.

40. gr.

Bankaráð hefur æðstu forstöðu Samvinnubankans, nema þar, sem öðru vísi er ákveðið í lögum, reglugerð eða samþykktum. Því ber þess vegna:

- a. Að koma fram fyrir hönd Samvinnubankans gagnvart dómstólum, yfirvöldum og þriðja manni, sem og að úrskurða um öll mál, er bankann varða, heyrir þau ekki undir úrskurð aðalfundar.
- b. Að hafa umsjón og eftirlit með eigum bankans og starfsemi hans, þar á meðal því, að fé bankans, skjöl og bækur sé tryggilega geymt, að húsum sé vel við haldið og að vel sé farið með alla innanstokksmuni og vélar og eignir bankans yfirleitt.
- c. Að ákveða verkaskiptingu milli bankastjóra Samvinnubankans, ef því er að skipta, og setja þeim erindisbréf.
- d. Að ráða stjórnendur útibúa bankans og veita þeim lausn, að fengnum tillögum bankastjóra.
- e. Að ráða aðalbókara og aðalgjaldkera bankans og veita þeim lausn, svo og að ákveða, hversu hátt veð aðalgjaldkeri skuli setja, allt að fengnum tillögum og samþykki bankastjóra.
- f. Að ákveða tölu starfsmanna bankans og setja reglur um laun þeirra.
- g. Að ákveða með samþykki bankastjóra, hvar bankinn skuli hafa útibú og hve mikið fé skuli fengið hverju útibúi til umráða.
- h. Að ákveða ásamt bankastjóra forvexti, innlánsvexti og útlánsvexti bankans, séu vextir ekki ákveðnir af stjórn Seðlabankans, svo og að ákveða aðra þóknun, sem bankinn tekur fyrir þjónustu sína.
- i. Að taka ákvarðanir um eftirgjöf á skuldum, ef slíkt reynist óhjákvæmilegt.
- j. Að setja reglur að fengnum tillögum bankastjóra um, hverjir starfsmenn bankans skulu ásamt honum geta skuldbundið bankann með undirskrift sinni, svo og að ákveða, að fengnum tillögum bankastjóra, hverjir starfsmenn bankans geta skuldbundið bankann með undirskrift sinni í tilteknum málum.
- k. Að ráða fram úr öðrum málum, sem ekki eru lögð til hlutahafafundar eða banka- stjóra og þeim málum, sem hlutahafafundur eða bankastjóri skjóta til bankaráðs.

41. gr.

Bankastjóri Samvinnubankans hefur með höndum hina daglegu stjórn málefna bankans. Hann ræður starfsmenn bankans aðra en þá, sem bankaráðinu er falið sérstaklega að ráða, og segir þeim upp. Hann segir þeim fyrir hverjum um sig um skyldur þær, sem á þeim hvíla, og störf þau, sem þeir eiga að annast, og hefur eftirlit með, að það sé framkvæmt, sem þeim er lagt á herðar.

42. gr.

Bankastjóri ráðstafar fé bankans í samræmi við fyrirmæli bankaráðs og stendur fyrir rekstri hans, annast vörzlu á eignum bankans og sér um bólkfærslu hans og reikningshald. Honum ber að sjá um, að bankareksturinn sé í öllum greinum samkvæmt lögum, reglugerð og samþykktum bankans.

43. gr.

Allir starfsmenn bankans skulu undirskrifa drengskaparheit um það, að þeir skuli ekki gera neinum út í frá kunnugt um málefni bankans né segja frá um viðskipti einstakra manna við hann.

V. KAFLI
Ýmis ákvæði.

44. gr.

Kvittanir frá bankanum eru því aðeins fullgildar, að gjaldkeri hafi ritað undir þær og þeim fylgi áritun bókara um, að þær séu athugaðar. Í forföllum þeirra er þó jafngild kvittun þess eða þeirra, er fengið hafa umboð bankastjóra Samvinnubankans til slíkra undirskrifta.

Aðalgjaldkeri ber ábyrgð á þeim, sem í forföllum hans eða af öðrum ástæðum annast störfin, ef eigi er séð fyrir því, að varamennirnir eða aðstoðarmennirnir setji tryggingu, meðan þeir gegna störfum hans.

45. gr.

Ekki má bankastjóri Samvinnubankans hafa á hendi embætti eða sýslan, sem ekki er lögskýlt að gegna, nema með samþykki bankaráðsins, ekki reka atvinnu og ekki vera í stjórn atvinnufyrirtækja.

46. gr.

Starfsmenn mega ekki án leyfis bankastjóra taka að sér annað launað starf eða reka atvinnu.

47. gr.

Ekki má bankastjóri vera skuldskeyttur bankanum, hvorki skuldunautur né ábyrgðarmaður annarra.

48. gr.

Starfsmönnum bankans er bannað að gerast umboðsmenn annarra gagnvart bankanum.

49. gr.

Starfsmenn bankans eru skyldir til að vinna fram yfir venjulegan starfstíma bankans, þegar þess er þörf.

50. gr.

Bankaráðsmenn, bankastjóri og allir aðrir starfsmenn bankans eru bundnir þagnarskyldu um öll þau atriði, er þeir fá vitneskju um í starfi sínu.

51. gr.

Þeir, sem vilja fá lán úr bankanum, skulu að jafnaði beiðast þess skriflega. Skriflegs svars við slíkri beiðni verður ekki krafizt, og getur enginn, sem synjað er um lán, heimtað, að honum sé gerð grein fyrir, hverjar ástæður séu til synjunar.

52. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 46/1962, um Samvinnubanka Íslands hf., og stofnfundur í bankanum hefur hinn 17. nóvember 1962 samþykkt, öðlast þegar gildi.

Framanrituð reglugerð staðfestist hér með sem reglugerð fyrir Samvinnubanka Íslands hf.

Viðskiptamálaráðuneytið, 16. janúar 1963.

Gylfi Þ. Gíslason.

Yngvi Ólafsson.